

Obsah

Úvod k českému vydání	7
Předmluva	12

Poruchy reprezentačních procesů z hlediska pojmu symbolu v piagetovské psychologii (Frieda Rossel, Mélanie Fischer)

17

I. Pojem symbolu	19
1. Význam a použití pojmu „symbol“	20
2. Přehled psychogeneze myšlení	24
II. Konkretizace obrazného jazyka	26
1. Jak dítě chápe myšlení	26
2. Schizofrenie a konkretizace v odborné literatuře	28
III. Formy narušení reprezentačních procesů	33
1. Jmenování barvy (Cn)	34
2. Čísla, písmena, geometrické tvary	35
3. Polohové odpovědi a odpovědi určené počtem	36
4. Nerozlišování trvání/momentu	40
5. Nerozlišování kontinuálního a diskontinuálního	42
6. Potíže s vratností	44
7. Nerozlišování živého a neživého	45
IV. Závěr	47

Konfabulace a konfabulační uspořádání (Frieda Rossel, Colette Merceron, Ambroise Darbellay)

49

I. Úvod	49
II. Přehled literatury	50
1. Rorschach	50
2. Bohm	51
3. Rapaport	54
4. Exner	56
5. Francouzská škola	58
6. Další teoretické přístupy	58
III. Konfabulace u různých nozologických kategorií	60
1. Schizofrenie	60
2. Paranoia	64
3. Mánie	67
4. Mytománie	71
5. Narcistická osobnost	75
IV. Diskuse a závěr	77

Barvy a afekty: diskutabilní souvislost (Fabrice Choquet, Odile Husain)	81
I. Barvy a afekty: trochu historie	82
II. Barvy a Rorschach	84
III. Barvitost jazyka	86
IV. Barvy po Rorschachovi	88
V. Barvy a jejich dogmata	91
VI. Lze obhájit souvislost barev a afektů?	93
VII. Barva, jedna z mnoha cest k odhalení afektů	95
VIII. Závěr	97
Mnohoznačnost barvových odpovědí (Odile Husain, Fabrice Choquet)	99
I. Barvový šok	100
II. Barvové fenomény u psychotických struktur	101
1. Barvy jako reálné předměty	101
a) Jmenování barev a hyperrealismus	101
b) Barvy a sklon nadměrně interpretovat	104
2. Barvy mimo konsenzus	105
3. Barvy jako podvod	107
a) Barvy a záměry	107
b) Barvy a přehnaná preciznost	109
4. Barvy jako smyslové vjemy	110
a) Živé barvy na černých tabulích	110
b) Barvy a vystupňování smyslového prožívání	111
c) Barvy s pozitivní konotací	113
III. Barvové fenomény a hraniční (resp. narcistická) organizace	114
1. Barva jako předmět kritiky nebo ocenění	114
2. Přitahování červenou a erotizace morbidního	117
3. Dramatizace barev	120
4. Intelektualizované nebo umělé barvy	122
5. Falešné barvy	122
IV. Závěr	124
Kinestetický fenomén (Frieda Rossel, Colette Merceron, Odile Husain)	127
I. Úvod	127
II. Kinestetický fenomén a jeho význam	128
III. Determinace kinestetických odpovědí	130
IV. Kinestezie, determinanta jako žádná jiná	134
V. Kinestetický fenomén ve službách diferenciální diagnostiky	135
1. Vykonávané pohyby a trpně podstupované pohyby: sadomasochistické vztahování se	137
2. Částečná kinestezie: perverze nebo patologický sklon nadměrně interpretovat	140
3. Dvousměrné kinestezie: dvě úrovně vztahové ambivalence	141

4. „Doplněné“ pohyby: kinestezie a temporalita	143
a) Pohyb již proběhl	143
b) Pohyb teprve proběhne	143
c) Kinetické imprese	144
VI. Závěr	148
Realitní reference (Olivier Revaz)	151
I. Realitní reference v psychoanalýze	151
II. Realitní reference v projektivních metodách	155
III. Způsoby používání realitních referencí a jejich význam	156
1. Hyperrealismus a zavěšení se na realitu	157
2. Úsilí o objektivitu a hledání důkazů	158
3. Realita jako zdroj smyslových prožitků	161
4. Opírání se o realitu	162
5. Zmocňování se reality	165
6. Realita jako zdroj hodnoty	168
7. Realita jako vzor k nápodobě	170
IV. Diskuse	174
Osobní reference (Olivier Revaz, Cornelia Moser-Dürmeier, Rose-Marie Fayet)	175
I. Úvod	175
II. Odkazování k sobě jako k mluvčímu	177
1. Když „já“ je někdo jiný	177
2. Když má „já“ být nenapadnutelné	179
3. Když „já“ stojí proti druhému	183
4. Když „já“ vede monolog před druhým	186
III. Odkazování k sobě samému jako k předmětu promluvy	190
1. „To jsem já.“	190
2. „To mi připomíná mě.“	191
3. „To mi připomíná něco, co mi připomíná mě.“	193
IV. Závěr	197
Literatura	199